

Svensk författningssamling

Lag

om ändring i lagen (2014:836) om näringsförbud

SFS 2025:1344

Publicerad

den 3 december 2025

Utfärdad den 27 november 2025

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2014:836) om näringsförbud

dels att 1–4, 8, 10 och 42 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 3 a och 8 a §§, och närmast före 3 a § en ny rubrik av följande lydelse.

1 § Genom ett beslut om näringsförbud enligt denna lag meddelas en person under viss tid begränsningar i rätten att bedriva eller ta del i näringsverksamhet.

2 § Bestämmelserna i 4 § första stycket och 5–9 §§ ska tillämpas på enskilda näringsidkare och på dem som utåt har framträtt som ansvariga för en enskild näringsverksamhet.

3 §² Bestämmelserna i 4 § första stycket och 5–9 §§ ska tillämpas på dem som faktiskt har utövat ledningen av en näringsverksamhet som en juridisk person har bedrivit.

Bestämmelserna i 4 § första stycket och 5–9 §§ ska alltid tillämpas på följande befattningshavare:

1. i kommanditbolag: komplementär,
2. i andra handelsbolag: bolagsman,
3. i aktiebolag, ömsesidiga försäkringsbolag och ömsesidiga tjänstepensionsbolag: ledamot och suppleant i styrelsen samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
4. i sparbanker, ekonomiska föreningar, försäkringsföreningar och tjänstepensionsföreningar: ledamot och suppleant i styrelsen samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
5. i europeiska ekonomiska intressegrupperingar med säte i Sverige: företagsledare,
6. i europabolag och europakooperativ med säte i Sverige: ledamot och suppleant i förvaltnings-, lednings- eller tillsynsorgan samt verkställande direktör och vice verkställande direktör,
7. i utländska filialer som omfattas av lagen (1992:160) om utländska filialer m.m.: verkställande direktör och vice verkställande direktör, och
8. i stiftelser som omfattas av 2 kap. 3 § bokföringslagen (1999:1078): ledamot och suppleant i styrelsen samt, när en stiftelse har anknuten förvaltning, sådana befattningshavare hos förvaltaren som anges i detta stycke.

¹ Prop. 2024/25:201, bet. 2025/26:CU4, rskr. 2025/26:50.

² Senaste lydelse 2019:770.

3 a § Bestämmelserna i 4 § andra stycket ska tillämpas på den som har gjort sig skyldig till sådan organiserad eller systematisk brottslighet som anges i den paragrafen, oavsett om personen bedrev eller hade anknytning till näringsverksamhet vid brottstillfället.

4 § Den som har grovt åsidosatt sina skyldigheter i näringsverksamheten och därvid har gjort sig skyldig till brottslighet som inte är ringa, ska meddelas näringsförbud, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

Näringsförbud ska också meddelas den som har gjort sig skyldig till brott som utgjort ett led i en brottslighet som utövats i organiserad form eller systematiskt, om ett sådant förbud är påkallat från allmän synpunkt.

8 §³ Vid bedömningen av om näringsförbud enligt 4 § första stycket och 5–7 §§ är påkallat från allmän synpunkt ska rätten särskilt ta hänsyn till, om

1. åsidosättandet har
 - a) varit systematiskt,
 - b) syftat till betydande vinning, eller
 - c) orsakat eller varit ägnat att orsaka betydande skada, eller
2. näringsidkaren tidigare har dömts för brott i näringsverksamhet.

Om den som avses med en talan eller en ansökan om näringsförbud har gjort sig skyldig till brott i näringsverksamheten och det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i sex månader, ska vid tillämpningen av 4 § första stycket näringsförbud anses påkallat från allmän synpunkt, om inte särskilda skäl talar mot det.

Vid bedömningen av om näringsförbud är påkallat från allmän synpunkt får rätten ta hänsyn till förbud att bedriva eller ta del i näringsverksamhet som har meddelats i en annan stat. Hänsyn får även tas till åsidosättanden av skyldigheter i näringsverksamhet som näringsidkaren har gjort sig skyldig till i näringsverksamhet som har bedrivits i en annan stat.

8 a § Om den som avses med en talan eller en ansökan om näringsförbud har gjort sig skyldig till brott av det slag som avses i 4 § andra stycket och det för brottet inte är föreskrivet lindrigare straff än fängelse i sex månader, ska vid tillämpningen av 4 § andra stycket näringsförbud anses påkallat från allmän synpunkt, om inte särskilda skäl talar mot det.

10 § Näringsförbud ska meddelas för en viss tid, lägst tre och högst femton år, och gäller från det att beslutet om näringsförbud får laga kraft.

Vid bestämmande av förbudstidens längd ska rätten ta hänsyn till om det har meddelats tillfälligt näringsförbud enligt 21 § första stycket. Rätten får då bestämma en kortare förbudstid än tre år.

42 § Den som har näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud är skyldig att inställa sig personligen för samtal med företrädare för Kronofogdemyndigheten på tid och plats som myndigheten bestämmer. Kronofogdemyndigheten får besluta att inställelsen ska ske genom ljud- och bildöverföring.

³ Senaste lydelse 2023:737.

Kronofogdemyndigheten ska kalla till ett sådant samtal så snart ett beslut om näringsförbud har fått laga kraft, eller i fråga om tillfälligt näringsförbud, när ett sådant förbud har meddelats. Myndigheten får avstå från att kalla till samtal genom personlig inställelse om det finns särskilda skäl.

Om det är av betydelse för Kronofogdemyndighetens tillsynsverksamhet, får myndigheten senare kalla till ytterligare samtal.

Ett beslut om kallelse enligt denna paragraf får inte överklagas. Om ett beslut om vite enligt 43 § överklagas, ska rätten dock pröva kallelsens giltighet om klaganden begär det.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2026.

2. Bestämmelserna i 4 § andra stycket tillämpas inte på brott som har begåtts före ikraftträdandet.

3. För näringsförbud som grundas på åsidosättanden som har skett före ikraftträdandet gäller 10 § i den äldre lydelsen.

På regeringens vägnar

EBBA BUSCH

Anna Josefsson
(Klimat- och
näringslivsdepartementet)